

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ

≡ Ν Ε Α ≡

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ • 31 ΜΑΪΟΥ 1997 • ΕΤΟΣ 21ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 227 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 100

Η ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Η ανάγκη να συνενωθούν οι κοινότητες της επαρχίας μας και από κοινού ν' αντιμετωπίσουν τα προβλήματά της, έχει εκφραστεί πολλές φορές μέχρι σήμερα από τις στήλες αυτές των Β.Ν. Τη δημιουργία επαρχείου, για το συντονισμό των κοινοτήτων στις ενέργειές τους, ζητούσαν στα πρώτα τους φύλλα πριν από 17 χρόνια.

Τη δημιουργία Συνδέσμου Κοινοτήτων πρότειναν αργότερα. Στις 24/4/1983, ύστερ' από την παράθεση των κοινών προβλημάτων που είχαν και έχουν και σήμερα ν' αντιμετωπίσουν, σημείωναν: «Για ν' αντιμετωπιστούν όμως όλα αυτά, για να προχωρήσουν στην πραγματοποίησή τους, χρειάζεται συντονισμός. Συντονισμός, που πρέπει να γίνεται από ένα όργανο, το οποίο θα αναλάβει το βάρος να κάνει πράξη όσα πιο πάνω αναφέρθηκαν. Και το όργανο αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο, έξω από την τοπική αυτοδιοίκηση. Οι κοινότητες της επαρχίας μας, με την ένωση τους σε ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΑΝΝΟΥ και τη στενή συνεργασία με όλους τους άλλους φορείς, θα δημιουργήσουν ένα ισχυρό όργανο, που θ' αντιμετωπίσει όλα όσα αναφέρθηκαν και όσα κοινά ζητήματα θα παρουσιάζονται καθημερινά. Θα προχωρήσει επίσης στη δημιουργία επιχειρήσεων λαϊκής βάσης για την αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων και με τη δύναμη που θα διαθέτει θα προωθεί αποτελεσματικά την επίλυση τους...».

Στο ίδιο θέμα, εκτός από τα κατά καιρούς σημειώματά τους, τα Β.Ν. αναφέρονται με άρθρο τους το Νοέμβριο του 1990 αρ. φυλ. 160.

Οι εκπρόσωποι των κοινοτήτων της επαρχίας μας, αλλά και πολλών άλλων φορέων, έγκαιρα κατανόησαν την ανάγκη αυτή. Δεν προχώρησαν βέβαια στην τυπική συνένωσή τους, τη δημιουργία επαρχείου, Συνδέσμου Κοινοτήτων, ή όπως αλλιώς μπορούσε να ονομαστεί. Προχώρησαν όμως σε κάτι άλλο που πρέπει να προηγηθεί κάθε παρόμοιας ενέργειας: Προχώρησαν στην ψυχική ενό-

τητα και από κοινού, με αξιοζήλευτη συνεργασία, προέβαιναν στη διεκδίκηση δικαιωμάτων των κατοίκων της επαρχίας αλλά και σε εκδηλώσεις για

την πολύπλευρη προβολή της στο σύνολό της. Θα χρειάζονταν πολλές στήλες των Β.Ν. για να υπενθυμίσουμε τα κοινά υπομνήματα που έχουν κατά καιρούς υπογραφεί από το σύνολο των κοινοτήτων της επαρχίας για ποικίλα προβλήματα. Αναφέρουμε ενδεικτικά μονάχα τα: τοποθέτηση επαρχιακού γεωπόνου (που η θέση του είχε καταργηθεί), τη δημιουργία γραφείου της ΔΕΗ, την ενίσχυση του προσωπικού του Γυμνασίου-Λυκείου, τη διάθεση κονδυλίου για να προωθηθούν οι εργασίες στο χώρο των αρχαιοτήτων της Σύμης, την προώθηση της μελέτης για την κατασκευή του δρόμου Ηράκλειο-Βιάννος, την υδρογεωλογική μελέτη της επαρχίας κ.ά. Την υλοποίηση πολλών απ' αυτά την πέτυχαν.

Αλλά και η οργάνωση εκδηλώσεων πανεπαρχιακού ενδιαφέροντος μόνο με τη στενή συνεργασία όλων των φορέων της επαρχίας, και βασικά των κοινοτήτων, πραγματοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία, όπως η έκθεση ειδών λαϊκής τέχνης στην Άνω Βιάννο, η έκθεση αγροτικών προϊόντων στην Αρβή και το αποκορύφωμά τους, οι εκδηλώσεις που επί 18 συνεχή χρόνια πραγματοποιούνται σε όλη την επαρχία για να τιμήσουν το κορυφαίο γεγονός της επαρχίας μας, το ολοκαύτωμά της το 1943. Τι άλλο σημαίνει, εκτός από ψυχική ενότητα, η απόφαση των κοινοτήτων της επαρχίας που πάρθηκε πριν από αρκετά χρόνια να μη διεκδικήσει καμιά τους χρηματοδότηση για οδοποιία παρά να χρησιμοποιεί όλο το κονδύλιο, που είχε εγκριθεί τότε για την επαρχία, στο δρόμο Καλάμι-Ψαρή Φοράδα; Και οι μεν κοινότητες έκαναν αυτό που ένιωθαν ως ανάγκη και αλληλεγγύη, αλλά η πολιτεία χρειάστηκε αρκετά χρόνια για να εκπληρώσει το χρέος της, την ολοκλήρωση του δρόμου αυτού. Κι ενώ όλα βιάζονταν καλά και η συνένωση των κοινοτήτων σε δυο ή και σε ένα δήμο άρχισε να γίνεται κοινή συνείδηση με σχετικές συζητήσεις και συσκέψεις, ήρθε η πολιτεία ν' αναγγείλει τη δημιουργία του Συμβουλίου Περιφέρειας Βιάννου.

Στο συμβούλιο αυτό εναποτέθηκε ο συντονισμός όλων των ενεργειών και η προώθηση της κατα-

σκευής όλων των έργων που αφορούν την επαρχία, ενώ παράλληλα προβλεπόταν η πλαισίωσή του με τεχνικές υπηρεσίες, με ειδικούς συμβούλους κ.ά.

Μια ανάσα δόθηκε στην επαρχία και όλοι κάτι περίμεναν να γίνει. Όμως ο χρόνος πενούσε και τίποτε δε φαινόταν να γίνεται.

Επί δυο περίπου χρόνια ο πρόεδρος του Συμβουλίου περιφέρειας Βιάννου, διαθέτοντας αρκετό πολύτιμο χρόνο έξω και εις βάρος της κύριας επαγγελματικής του απασχόλησης (επαρχιακός γεωπόνος, χωρίς αντικατάσταση), τρέχει από γραφείο σε γραφείο, από υπηρεσία σε υπηρεσία για τα θέματα της επαρχίας μ' ελάχιστη ή και καθόλου ανταπόκριση, και χωρίς έστω και την ελάχιστη υποδομή: χωρίς γραφείο, χωρίς τηλέφωνο, χωρίς προσωπικό.

Ξαφνικά πριν από λίγους μήνες, από το ραδιόφωνο, την τηλεόραση, τις εφημερίδες και κάθε άλλο είδους έντυπο άρχισε η προβολή της απόφασης του υπουργού εσωτερικών για την υποχρεωτική συνένωση των κοινοτήτων της χώρας σε δήμους. Πραγματοποιήθηκαν, επί υψηλού επιπέδου, συσκέψεις αστραπή κατά νομούς και δόθηκε η εντολή σ' επιτροπές να ενώσουν σε δήμους τις κοινότητές τους. **Αλλά οι κοινότητες, κύριε υπουργέ, δεν είναι άψυχα όντα.** Οι κοινότητες δεν είναι τα κοινοτικά γραφεία που τα καταργούμε και τα συστεγάζουμε σ' ένα μεγαλύτερο. Δεν είναι όμως ούτε τα κοινοτικά συμβούλια, γιατί δεν εξουσιοδοτήθηκαν κατά την εκλογή τους γι' αυτό το σκοπό. Κοινότητες είναι το πλήθος των πολιτών, μικρό ή μεγάλο, που καλείται να συντονίσει τις ανθρώπινες δραστηριότητές του. Αυτός ο σοβαρός παράγοντας, ο άμεσα ενδιαφερόμενος, ο πολίτης, ούτε καν ρωτήθηκε. Γι' αυτό και οι αντιδράσεις που ξεσπάσαν σε πολλά διαμερίσματα, μόλις ανακοινώθηκαν οι προτάσεις των τεχνοκρατών. Λέγονται και γράφονται πολλά. Αντιγράφω ένα:

«Και αναρωτιέμαι: Γιατί η Ελλάδα πρέπει να πληρώσει τα σπασμένα της ευρωτεχνολογίας; Αυτός ο παντρεμένος τόπος είναι του κασιδιάρη το

κεφάλι; Είναι πειραματόζωο; Πού είναι η ενημέρωση των πολιτών; Πού είναι η εξήγηση όλων των κινδύνων και των συνεπειών του "Καποδίστρια" (οι τεχνοκράτες πάντα ανακατεύουν τους παλιούς και τους αρχαίους στις πρωτοβουλίες τους, ίσως γιατί τα ονόματά τους προσθέτουν λίγη σοβαρότητα στην προχειρότητα); Πού είναι η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, η οποία ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τη διενέργεια τοπικών δημοψηφισμάτων; Πού είναι η δημόσια συζήτηση και τα επιχειρήματα; Πού είναι ο στοιχειώδης σεβασμός προς τον πολίτη;

Μήπως οι τεχνοκράτες μας τα θεωρούν όλα αυτά "ψιλά γράμματα";
(Αρης Φακίνος, εφ. Αλλαγή 21/5/97)

Θα μπορούσαν να παρατεθούν πολλά. Δεν προχωρούμε όμως, γιατί οι συνεπαρχώτες μας τα ζουν χρόνια κι έχει βάψει το περσί τους. Τους έχει γίνει συνείδηση, και ιδιαίτερα στους απλούς ανθρώπους της επαρχίας, ότι τα προβλήματα είναι κοινά, είναι δύσκολα και κάθε μέρα που περνά γίνονται δυσκολότερα. Η αντιμετώπισή τους χρειάζεται σύμπνοια, συνεργασία και προπαντός νηφαλιότητα στη λήψη οποιασδήποτε απόφασης που θα'χει μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο μέλλον των παιδιών της επαρχίας. Αυτό που δεν έκανε η πολιτεία, όπως όφειλε και είχε μεγάλο χρέος να το κάνει, να το κάνουν οι κάτοικοι της επαρχίας. Μακριά από συναισθηματισμούς και τις όποιες σκοπιμότητες, προσαρμοσμένοι στις σημερινές συνθήκες συγκοινωνίας, επικοινωνίας κ.ά., με μόνο γνώμονα τον παράγοντα άνθρωπο και την εξυπηρέτησή του, να βρουν την πιο επωφέλη για όλους λύση. Στα τελευταία χρόνια τ' έχουν πετύχει πολλές φορές. Ας το πετύχουν και σ' αυτή την κρίσιμη για τον τόπο στιγμή.

Έτσι μονάχα θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για να έχουν επιτυχίες στον αγώνα που θ' ακολουθήσει μετά τη συνένωση. Ο αγώνας αυτός θα είναι πιο έντονος από το σημερινό. Αγώνας για τις διεκδικήσεις των όσων η επαρχία δικαιούται και δεν της δίνονται. Γι' αυτά όμως θα επανέλθουμε.

ΤΗΝ ΒΙΑΝ ΑΝΕΜΟΥ ΑΞΙΑΝ ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ

«Την δίαν ανέμου αξίαν ποιήσωμεν» επιτάσσει ο προπάτορας των Βιαννιτών ο Βιέννος. Κουρίτης, με ζωντάνια γόνιμη, ο Βιέννος, βρήκε τον τόπο που μας γέννησε ν' αφήσει τον σπόρο του. Σπόρο που τις δίνες του ανέμου σε ωδίνες τεχνημάτων αξίας διαχρονικής μπορεί να μεταλλάξει. Κοιτίδα πανάρχαιη η Βιέννος, η σημερινή και η μελλοντική Βιάννος, της βίαιης ισχύος του ανέμου που πλούσια αφήνεται να διαμορφώνει τα όσα γίνονται στα χώματα και στα νερά των πτυχών του εδάφους της, των πτυχών της πανίδας, της χλωρίδας και της ανθρώπινης πολύπτυχης ζωής.

Προ ημερών παραδόθηκε κι εγώ στις δίνες του Βιέννου μ' ένα μικρό αεροπλανάκι να δώ τον τόπο των γονιών μου, των γαϊαδών μου και των παππούδων μου. Στα μάτια μου είχα φορέσει ένα ζευγάρι γυαλιά από τις χρηματοδοτήσεις αναπτυξιακών έργων στον τομέα της ενέργειας. Ένας ποταμός ομορφιάς έλουσε την καρδιά μου και δεν χωρούσε σε λέξεις οι εικόνες που ξετυλίχτηκαν στα μάτια του νου μου. Τα γυαλιά έπεσαν κάπου στον Βράσκο και τα'χασα. Δεν θα ψάξω γι' αυτά, μια και ο πλούτος που ξετυλίγεται στις πτυχές του τόπου αυτού δεν χρειάζεται διακονιάρηδες στις πόρτες των Βρυξελλών να ζη-

τιανεύουν ψίχουλα. Ο πλούτος του τόπου του Βιέννου μόνο από τα εγγόνια του μπορεί να βρει την αξία του και η αξία αυτή δεν μετριάται σε χρήμα.

Μετά την προσγείωση ο νους ήρθε να πάρει της καρδιάς την αναψυχή να την κάμει όνειρο και να το μοιραστεί με τους αναγνώστες των Β.Ν. Αγαπητέ μου γραμματικά είναι μάλλον μια βάση για συζήτηση και αποφάσεις ίσως παρά ακαδημαϊκή πληροφόρηση και δημοσιογραφική δουλειά.

Στο μέλλον η ιδιαιτερότητα του κάθε τόπου, στο σύνολό της και στην κλίμακα των μικρών κοινοτήτων, θα καθορίζει και τη βιωσιμότητα των κοινοτήτων. Οι μεγάλες πόλεις και τα κρατικά σχήματα έχουν αποδειχτεί άγονα, ενώ τα οφέλη της συγκέντρωσης εξουσίας και πόρων σε μεγάλα κέντρα αποδείχτηκαν καταστροφικά και ανασταλτικά για την ανθρώπινη πρόοδο. Οι άνθρωποι που δεν έχουν όνομα (και κυρίως παρανόμι) δύσκολα βιώνουν την κοινωνία. Οι μικρές κοινότητες για να επιβιώσουν και να κάμουν τον πλούτο που τους έλαχε ν' ανθίσαι, έχουν ανάγκη, πριν απ' όλα, τη συνείδηση της ιστορίας και της ταυτότητάς τους. Οι παρέες που γλεντούν με τις λύρες, τα βιολιά, τα λαούτα και τα μαντολίνα είναι θεματοφύλακες αυτής της

ιστορίας μαζί με τις νοικοκυρές που κάνουν τροφή τα ταπεινά άγρια χόρτα και τους χοχλιούς και μελιζούνε το κρέας με σεβασμό και πόνο θυσίας. Η ιστορία και η ταυτότητα γίνονται εφελθία για την ανάπτυξη, το γνώρισμα της ζωής. **Ποια ανάπτυξη;** είναι το ερώτημα που καλεί για οραματισμούς. Στο κείμενο αυτό μια από τις πολλές απόψεις-απαντήσεις θα δοθεί στο ερώτημα αυτό.

Δυο στοιχεία, βασικά, απαιτεί η ανάπτυξη της κοινωνίας στις μέρες μας. Το πρώτο είναι η παιδεία, σ' όλο το εύρος της και το βάθος της. Το δεύτερο στοιχείο είναι η ενέργεια. Η οικονομία (με την ελληνική έννοια της λέξης (οικο-νομία) καθορίζεται από τις δύο αυτές συνιστώσεις της προόδου. Βλέπουμε σήμερα να κερδίζει έδαφος η συνεχής εκπαίδευση των επαγγελματιών, γιατί έτσι αυξάνει η παραγωγικότητα και γίνεται βιώσιμη η επιχειρηματική δραστηριότητα του ιδιώτη και του δημοσίου. Η ενέργεια είναι βασικός παράγοντας κόστους κάθε παραγωγικής διαδικασίας πρωτογενούς, δευτερογενούς, τριτογενούς τομέα, αρχικής επένδυσης και λειτουργικού κόστους. Βλέπουμε σήμερα πως η διακίμηση τις τιμές του πετρελαίου επηρεάζει τις οικονομικές δραστηριότητες και πως όλα τα οικονομικά μεγέ-

Του Δ.Γ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ

θη, τελικά, ανάγονται στην τιμή του πετρελαίου. Η διαθεσιμότητα της ενέργειας επιτρέπει κάθε είδους σχεδιασμό. Ακόμη και η λειψυδρία αντιμετωπίζεται με την αφάλατση θαλασσινού νερού, αν το κόστος της ενέργειας το επιτρέπει. Λόγω αδυναμίας να πω λόγο σωστό για την παιδεία (στα δασκαλοχώρια της Βιάννου υπάρχουν πολλοί που μπορούν να μιλήσουν γόνιμα γι' αυτήν), θα περιοριστώ να τολμήσω δυο λόγια να πω για την ενέργεια και τις εφαρμογές τεχνικών έργων που θα μπορούσαν να μελετηθούν στην επαρχία της Βιάννου.

Η συνδυασμένη διαχείριση του νερού και της ενέργειας είναι μια επιταγή για το άμεσο μέλλον. Η επιταγή αυτή εξειδικεύεται στον τόπο μας με την ανάπτυξη δύο ειδών έργων που αλληλοσυμπληρώνονται και έχουν παράλληλη χρήση. Τα έργα αυτά είναι τα αιολικά πάρκα και οι μεγάλες δεξαμενές νερού (λιμνοδεξαμενές ή φράγματα).

1. Τα αιολικά πάρκα που μπορούν να αναπτυχθούν στην επαρχία της Βιάννου, με μια πρώτη εκτίμηση είναι κάθε μεγέθους ισχύος. Οι περισσότερες κορυφογραμμές είναι τεχνικά κατάλληλες για τη βιώσιμη εκμετάλλευση της ενέργειας του ανέμου. Η ακριβής χωροθέτηση και η οικονομοτεχνική προμελέτη σκοπιμότητας απαιτούν μετρήσεις και σύνταξη αιολικών χαρτών. Οι μετρήσεις και η σύνταξη του αιολικού χάρτη της επαρχίας είναι επιβεβλημένο να βαρύνουν τον προϋπολογισμό των τοπικών κοινοτήτων ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Μόνο έτσι θα οδηγηθούν φορείς

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΠΑΡΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΑΝΝΟΥ

Δεν θα σχολιάσουν οι στήλες αυτές την ανακοίνωση του ΠΡΟΚΑΠ για τις παρατηρήσεις του στην εξέταση του δείγματος, που πήρε στις 8/9/1996 από παραλιακά σημεία της Επαρχίας Βιάννου. Θα τονίσουν μονάχα την προχειρότητα με την οποία αρκετές φορές και αρκετές κρατικές υπηρεσίες προβαίνουν σε ανακοινώσεις, χωρίς να παίρνουν υπόψη τους τις γενικότερες επιπτώσεις που προκαλούν:

Εάν κάποιο δείγμα δε βρισκόταν στα επιτρεπτά όρια, ο

αρμόδιος υπάλληλος δεν έπρεπε να το κάνει γνωστό στους υπευθύνους της περιοχής και βασικά στον αρμόδιο πρόεδρο της κοινότητας, πριν προβεί σε οποιαδήποτε ανακοίνωση; Οι κάτοικοι της περιοχής και όλοι οι εμπλεκόμενοι μ' αυτές, φορείς κοινότητες και πολιτιστικοί σύλλογοι, με αυξημένο ενδιαφέρον θα φροντίσουν να διαφωτιστούν την κάθε πρόχειρη και βεβιασμένη εις βάρος τους ανακοίνωση, με την καθημερινή παρακολούθηση και φροντίδα για την καθαριότητα της περιοχής.

Η 56η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Με πανηγυρικό χαρακτήρα πραγματοποιήθηκαν αρκετές εκδηλώσεις στις πόλεις, στις κωμοπόλεις και σε πολλά χωριά για τη μάχη της Κρήτης.

Ιδιαίτερο πανηγυρικό χαρακτήρα πήραν στην Αθήνα, όπου υπό την αιγίδα της Βουλής η "Παγκρήτια Ένωση" και τα κρητικά σώματα και ομίλεις και άλλες εκδηλώσεις, με την παρουσία δεκάδων επισήμων γιόρτασαν την 56η επέτειο από τη μάχη της Κρήτης. Βασικός ομιλητής ο πρόεδρος της Παγκρήτιας Ένωσης κ. Σγουράκης και ο πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης.

Μεταξύ άλλων τονίστηκε το χρέος της πολιτείας να αναγνωριστεί η Επέτειος της Μάχης της Κρήτης ως Επίσημη Εορτή. Και να ολοκληρωθεί το μνημειακό συγκρότημα στην περιοχή Γαλατά Χανίων, που αδικαιολόγητα καθυστερεί επί επτά ολόκληρα χρόνια. Αλλά και το χρέος της Παγκρήτιας Ένωσης να ολοκληρώσει το Μνημείο του Ασπράτευτου Μαχητή, που έχει θεμελιωθεί αλλά δεν έχει προχωρήσει η υλοποίησή του.

Στη Μάχη της Κρήτης η επαρχία μας είχε 12 νεκρούς από τα στρατευμένα παιδιά της και 5 από τον άμαχο πληθυσμό. Με ομιλίες στους μαθητές και άλλες εκδηλώσεις, τα σχολεία της επαρχίας τίμησαν την 56η επέτειο από τη Μάχη της Κρήτης.

**ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ.
ΚΑΘΕ ΔΕΝΔΡΟ, ΚΑΘΕ ΘΑΜΝΟΣ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ
ΑΦΑΙΡΕΙ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ**

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρο Υγείας Δ/ντής	22669
Πληροφορίες	22625 ή 22647
Ιατρείο Αγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιοίκηση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Λύκειο Βιάννου	22277
Αγρονομείο Βιάννου	22006
Ειρηνοδικείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Ελαιουργείο)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβες)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Τ.Ο.Ε.Β.	22690
Ελληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακεία Άνω Βιάννου	22140
Φαρμακείο Πεύκου	31295
Γεωπόνιοι	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. - Βιάννος	22051
Ζαϊμάκης Θεόφιλος - Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος - Πεύκος	31437
Καρτοάκης Εμμανουήλ - Λουτράκι	22605
Λασιθιωτάκης Γ. - Βιάννος	22355
Γαλανάκης Μιχ. - Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. - Χόνδρος	22109
Παπαδάκης Σοφοκλής - Καλάμι	31275
Κονσολάκης Ιωάννης - Αμιρά	31420

(Για υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**Γάμοι:**

Στο Ηράκλειο: Πόπη Γ. Συγκελάκη και Νίκος Εμμ. Ανδρουλάκης

Γεννήσεις:

Στο Ηράκλειο: Η κ. Μαρία σύζ. Νικ. Κωστάκη, το γένος Νίκου Μπαρμπαγαδάκη, γέννησε δίδυμα, αγόρι και κορίτσι.

Στην Άνω Βιάννο: Η κ. Στέλλα σύζ. Δημ. Σπανάκη, γέννησε αγόρι. Η κ. Ρουμπινία σύζ. Ιωάν. Μεραμβελιωτάκη γέννησε αγόρι. Η κ. Ροδόλφα σύζ. Δημ. Μπιτσακάκη γέννησε αγόρι.

Θάνατοι:

Στην Άνω Βιάννο: Γεώργιος Ηρ. Παπαδογιάννης, Δημήτριος Γ. Αγαπάκης, Ρόδω Ραπτοπούλου. Στην Άρβη: Γεώργιος Κλαδάκης. Στον Πεύκο: Αικατερίνη Ιωάν. Προστάκη.

Στον Άγιο Βασίλειο: Ευάγγελος Πετσάκης

Στο Ηράκλειο: Εμμανουήλ Κοντάκης. Κηδεύτηκε στο Κεφαλοβρύσι.

Στην Αθήνα: Γεώργιος Εμμαν. Περβολαράκης.

ΔΩΡΕΕΣ

Για τον Άγιο Δημήτριο. Στη μνήμη Γεωργίου Δημητ. Λουλάκη

Γεώργιος Λουλάκης του Πολυχρ. 20.000, οικ. Πολυχρονίου Λουλάκη 15.000, οικ. Νικολάου Καρλάκη 15.000, οικ. Ιερέως Νικολάου Κονδυλάκη 10.000, Ραπτάκη Βιολέτα 5.000, Σταύρος και Βασίλισσα Βλαχάκη 10.000, Δημήτριος Τσιγκνάκης 5.000, Γεώργιος Περβολαράκης 5.000, Γεώργ. -Κατίνα Μεταξάκη 5.000, Θεόφιλος Ζαϊμάκης 5.000, Χαράλαμπος Κακουδάκης 5.000, Γεώργ. Μαλανδράκης 5.000, Γεώργ. Περάκης 5.000, Μιχ. Περβολαράκης 5.000 Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Άνω Βιάννου 20.000.

- Στη μνήμη **Δημητρίου Αγαπάκη** κατέθεσαν για τον Ι. Ναό Αγίας Αικατερίνης Βιάννου ο Γεώργιος Αγαπάκης 20.000 δρχ. Ο Γεώργιος Λασιθιωτάκης 15.000 δρχ. η Αικατερίνη Πλαντζουνάκη 15.000 δρχ., ο Χαρίδημος Πετράκης, 10.000 δρχ. και ο Αντώνιος Δοριάκης 5.000 δρχ.

Δωρεές για το Γηροκομείο Αντί στεφάνου στη μνήμη **Ειρήνης Σηφάκη**

Τάσος - Ελένη Μπαξεβανίδη 10.000, Μιχάλης- Φωτεινή Ραπτάκη 5.000, Αγγελίλαος - Μαρία Στρατάκη 5.000

Στη μνήμη **Ελένης Αποστ. Τσαγγαράκη**

η κ. Αικατερίνη Λοράκη 15.000. Στη μνήμη του **Γεωργίου Δημ. Λουλάκη**

οικ. Γεωργίου Κονδυλάκη 5.000. Στη μνήμη **Γεωργίου Εμμ. Καπετανάκη**

ΤΑΒΕΡΝΑ «ΔΙΑΒΑΤΗΣ»**ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΝΕΤΑΚΗΣ**

Στο δρόμο μεταξύ Κάτω και Άνω Βιάννου, 64 χιλιόμε. από το Ηράκλειο.

Διαθέτει αίθουσα για γάμους, βαπτίσεις και κάθε είδους εκδηλώσεις.

Χωρητικότητα για 1000 άτομα.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΛΑΔΑΚΗΣ**

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στον Άγιο Βασίλειο ο Γεώργιος Κλαδάκης. Γεννήθηκε το 1916 στη Λασιθίδα Μεραμβέλλου. Τελείωσε το Γυμνάσιο Νεαπόλεως και φοίτησε στη συνέχεια στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στο διάστημα της κατοχής πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση και πρόσφερε τις υπηρεσίες του από τις τάξεις του ΕΛΑΣ. Στα βουνά της Βιάννου βρέθηκε το 1944. Αγάπησε την επαρχία και τους κατοίκους κι έγινε γαμβρός τους. Παντρεύτηκε την κόρη του δασκάλου Γ. Χατζάκη, Λέλα, κι έγινε κι αυτός Βιαννίτης. Μετά την απελευθέρωση κλήθηκε στο στρατό, αλλά η προϋπηρεσία του στον ΕΛΑΣ στάθηκε αφορμή να σταλεί στη Μακρόνησο, απ' όπου

απολύθηκε το 1949. Εγκαταστάθηκε στον Άγιο Βασίλειο και ασκούσε το επάγγελμα του δικηγόρου. Αργότερα ήρθε στο Ηράκλειο, ενώ από το 1967 πήγε στην Αθήνα ως συμβολαιογράφος και ύστερ' από τη συνταξιοδότησή του εγκαταστάθηκε με τη γυναίκα του στην Άρβη κι ασχολήθηκε με τ' αγροτικά. Εκεί τον επισκέπτονταν τακτικά τα παιδιά του και χαϊρόταν για την καλή οικογενειακή και επαγγελματική τους αποκατάσταση. Χαϊρόταν για την πρόοδο των εγγονιών του. Ο απρόοπτος θάνατός του βύθισε σε βαρύ πένθος όχι μόνο το οικογενειακό του περιβάλλον αλλά και όλους που τον γνώρισαν και τον αγάπησαν για τη δυναμικότητα, του ευγένεια και τον ανθρώπινο χαρακτήρα που τον διέκριναν.

Ευχαριστήρια

• Αισθανόμεθα την ανάγκη και θέλομε μέσω του τύπου να ευχαριστήσουμε τον Δ/ντή του Κέντρου Υγείας Άνω Βιάννου, τον άριστο και εξαιρετο επιστήμονα κ. Γιάννη Χριστοφορίδη και τον κ. Σηφάκη, καθώς και τους γιατρούς, για τη μεγάλη τους καλοσύνη, το ανθρώπινο ενδιαφέρον τους, την προθυμία και τη φροντίδα που έδειξαν στη μακροχρόνια αρρώστια της μητέρας μας Ελένης Ιωάν. Καρτσάκη.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά όλους εκείνους που μας συμπαροστάθηκαν, μας τίμησαν και σπουδούσαν τη μητέρα μας στην τελευταία της κατοικία, ως και εκείνους που προσέφεραν χρηματικά ποσά και λουλούδια.

Τα παιδιά και εγγόνια της

• Ο μεγάλος ανθρωπισμός και η αγάπη του κ. Μανώλη Καρτσάκη προς τους ανθρώπους του ΚΑΠΗ Άνω Βιάννου να προσφέρει το ποσό των 15.000 δρχ. για κεράσματα στη μνήμη της μητέρας του

Ελένης Ιωάν. Καρτσάκη. Ο τρόπος αυτός δείχνει τα ωραία συναισθήματα της ψυχής του και την αγάπη του προς όλους τους ανθρώπους του ΚΑΠΗ της κοινότητάς μας, όπου ήταν μέλος και η μητέρα του.

Το Δ/κό Συμβούλιο του ΚΑΠΗ, το προσωπικό και τα μέλη του τον ευχαριστούν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τα ξαδέλφια και φίλους μου Αριστομένη και Δέσποινα Ιωάννου Συγγελάκη, που πήραν το πτυχίο της Οδοντιατρικής Αθηνών ο πρώτος και της Νομικής Αθηνών η δεύτερη, συγχαίρω θερμά και τους εύχομαι καλή επαγγελματική ανέλιξη και σταδιοδρομία.

Στέλλα Ματθαίου Δαμουλάκη

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Πέρασε κιόλας ένας χρόνος από το θάνατο του Νίκου Μπαρμπαγαδάκη.

Στις 22-6-97 θα γίνει το ετήσιο μνημόσυνο στον Άγιο Βασίλειο Βιάννου.

ΚΕΝΤΡΟ "ΔΙΑΒΑΤΗΣ" ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ

Επιτέλους: Η επαρχία μας απέκτησε κάτι που της έλειπε. Ένα μεγάλο σύγχρονο κέντρο-ταβέρνα, το οποίο μπορεί να φιλοξενησει και να διοργανώσει χοροεπιδείξεις και γλέντια για διάφορες εορτές, για γάμους, για βαπτίσεις και γενικά και κάθε είδους εκδηλώσεις.

Το όνομα του κέντρου είναι "ΔΙΑΒΑΤΗΣ" και βρίσκεται σε περιοπτη θέση με καταπληκτική θέα προς τη Βιάννο και τα καταπράσινα Λιβάδια της, ακριβώς στο σημείο που συναντάται ο δρόμος (Χόντρος- Κάτω Βιάννος- Άνω Βιάννος) με την κεντρική αρτηρία που οδηγεί από το Ηράκλειο στην Άνω Βιάννο και εν συνεχεία προς την Ιεράπετρα.

Βρίσκεται ακριβώς στην αρχή της μεγάλης ευθείας προς τη Βιάννο στο 64ο χιλιόμετρο από το Ηράκλειο.

Η πρωτοβουλία για τη δημιουργία αυτού του καταπληκτικού έργου, που τόσο θα εξυμνητήσει την επαρχία μας, και όχι μόνο αυτή, ανήκει στο γνωστό επιχειρηματία Παύλο Χαράλ. Μανετάκη από το Χόντρο. Ο Παύλος, ένας νέος, έξυπνος, προοδευτικός και δημιουργικός άνθρωπος, κατάλαβε ότι μια τέτοια πρωτοβουλία, ένα τέτοιο έργο ήταν άκρως αναγκαίο για την επαρχία μας και εξυμνητικό για τους κατοίκους της.

Πολλοί ήταν οι συνεπαρχιώτες

μας που απέφευγαν να κάμουν τους γάμους, τα βαπτίσεις ή κάποια άλλη εκδήλωση εδώ, ακριβώς λόγω έλλειψης ενός τέτοιου κέντρου. Μάλιστα οι λίγοι που παντρεύονταν ή βαφτίζαν τα παιδιά τους στα χωριά μας ήταν αναγκασμένοι να καταφεύγουν σε κέντρα του Αρκαλοχωρίου, του Ηρακλείου, της Ιεράπετρας, κλπ. για να εξυμνητηθούν.

Η ύπαρξη αυτού του κέντρου αποτελεί τώρα ένα ισχυρό κίνητρο για τους όπου γης Βιαννίτες να προγραμματίζουν και να κάμουν τους γάμους, τα βαπτίσεις και γενικά τις κοινωνικές τους εκδηλώσεις στον τόπο που τους γέννησε. Έτσι θα ζωντανεύουν την επαρχία μας, θα ζουν τα ήθη και τα έθιμα της και συγχρόνως θα βρίσκουν ένα κατάλληλο χώρο για γλέντι, τραγούδι και χορό, με άνεση, άψογη εξυπηρέτηση και ανθρώπινη ζεστασιά.

Από τη θέση αυτή συγχαίρω ειλικρινά τον αγαπητό φίλο και εκλεκτό συγχωριανό μου Παύλο Μανετάκη γι' αυτή την τόσο αναγκαία, εύστοχη και ωραία πρωτοβουλία του και του εύχομαι ολοψύχως να προσφέρει με επιτυχία για πολλά χρόνια τις υπηρεσίες του στους συνεπαρχιώτες μας, που είμαι σίγουρος πως θα ανταποκριθούν και θα στηρίξουν την προσπάθειά του.

Ηράκλειο, 15 Μαΐου 1997
Αντ. Ε. Σπβακτάκης

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΝΙΚ. ΡΑΠΤΑΚΗΣ**ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ****ΠΑΙΔΟΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ**

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ (ΟΣΤΕΟΠΩΡΩΣΗ)
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΣΤΑ ΝΟΣ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ- ΚΑΤ- ΠΑΙΔΩΝ "ΑΓ. ΣΟΦΙΑ"

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ 23 & ΜΟΑΣΤΟΥ ΡΕΘΥΜΝΟ

ΔΕΧΕΤΑΙ: ΠΡΩΙΝΑ : ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΔΕΥΤ. - ΣΑΒ. 08.30 π.μ. - 1μ.μ.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ 6-8μ.μ. ΠΛΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΣ & ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΤΗΛ. /FAX 0831-5301 ΚΙΝ. 094 610625 ΟΙΚΙΑ 0831- 71123

**Στίχοι συνεπαρχιωτών
ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ**

Συνεπαρχιώτης που μένει έξω από την Κρήτη, μαζί με τη συνδρομή του, μας έστειλε και τους στίχους που ακολουθούν.

*Σας χαίρομαι όλους εσάς που ζείτε μες στην Κρήτη
κι έχετε πάντα συντροφιά το γερο - Ψηλορείτη.*

*Να είστε πάντοτε καλά ζητώ με την καρδιά μου,
τα Νέα τα Βιαννίτικα να τα 'χω συντροφιά μου.*

*Κρήτη, για 'μας που είμαστε εδώ μακριά στα Ξένα
η αγάπη και η σκέψη μας πάντα πετά σε σένα.*

*Κρήτη, εσύ μας γέννησες και είμαστε παιδιά σου,
μα το 'γραψε η μοίρα μας να 'μαστε μακριά σου.*

ΣΤΗ ΜΑΝΑ 7-5-97

*Τη μάνα δεν εγνώρισα, δεν είδα τη μορφή της
και νάναρα δεν άκουσα με τη γλυκιά φωνή της.
Και πλάσσω την εικόνα της ωραία, καλοσυνάτη
και κάποιο δάκρυ σταματά εις των ματιών την άκρη.
Κι έζησα μες στην ορφανιά, στη θλίψη και τον πόνο
με τη λαχτάρα να τη δω στο όνειρό μου μόνο.*

Μ. Παπαδημητράκη

ΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Του Γεωργίου Ε. Πανακάκη

Σ' αυτό τον όμορφο τόπο κατοικούσε κάποτε ένας λαός δυνατός, μια φυλή περήφανη και γενναία. Ήταν άνθρωποι έξυπνοι, προκομμένοι και ικανοί. Τους έλεγαν Έλληνες.

Γνώρισαν μεγάλες δόξες, έφτιαξαν έργα θαυμάσια, ανέπτυξαν ένα πολιτισμό πρωτόγνωρο για την εποχή τους, απέκτησαν μεγάλα πλούτη και πολέμησαν σκληρά για να τα διαφυλάξουν. Αυτό τον υπέροχο λαό έβαλαν στο μάτι οι άγριες φυλές. Πρώτα τα περσικά στίφη ξεκίνησαν από τα βάθη της Ανατολής για να πατήσουν τη γη του και να τον υποδουλώσουν. Αυτό έγινε χιλιάδες φορές, χωρίς να το κατορθώσουν. Κάποτε οι Έλληνες απόκαμαν. Έτσι οι ρωμαϊκές λεγεώνες που όρμησαν από τη Δύση σκλάβωσαν. Αν ήθελες να δεις Έλληνα εκείνον τον καιρό, έπρεπε να ανέβεις ψηλά, κοντά στο σπίτι του Θεού.

Σ' αυτό το διάστημα οι Έλληνες σκόρπισαν, άλλοι σκοτώθηκαν, άλλοι έγιναν σκλάβοι, μερικοί ξενιτεύθηκαν και οι υπόλοιποι που έμειναν ανέβηκαν στα ψηλά βουνά της πατρίδας. Εκεί κανένας δεν μπορούσε να τους αγγίξει. Ζούσαν σε κορφές απάτητες. Ζούσαν σκλάβοι. Αν ήθελες να δεις Έλληνα εκείνον τον καιρό, έπρεπε να ανέβεις ψηλά, κοντά στο σπίτι του Θεού.

Οι ξένοι με τη σειρά τους βούτηξαν ό,τι υπήρχε. Ληλάτησαν την πατρίδα των Ελλήνων, πήραν τους θησαυρούς της, κατέστρεψαν πλήθος από τα μνημεία τους, μετέφεραν στις πατρίδες

τους ό,τι μπορούσε να μεταφερθεί, άρπαξαν τα σοφά βιβλία τους, τα διάβασαν και έγιναν κι αυτοί σοφοί. Προσπάθησαν να αντιγράψουν τα έργα των Ελλήνων, να φτιάξουν παρόμοια, αλλά δεν το κατόρθωσαν. Τους έλειπε κάτι που σε κανένα από τα σοφά κλεμμένα βιβλία δεν μπόρεσαν να το βρουν και έτσι στάθηκε αδύνατο να μάθουν πώς το καλό γίνεται καλύτερο.

Τα χρόνια πέρασαν. Οι Έλληνες πάνω στα ψηλά βουνά ζούσαν με τον πόθο της λευτεριάς και την ελπίδα της επιστροφής στα σπία τους. Μια μέρα πήδηξαν από τα βράχια, όρμησαν πάνω στους εχθρούς, πολέμησαν ένας με χίλιους και τους έτρεψαν σε φυγή. Πώς έγινε αυτό το θάμα; Κανένας σοφός μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να το εξηγήσει.

Οι Έλληνες νίκησαν, οι εχθροί έφυγαν νικημένοι, αλλά ποτέ δεν εγκατέλειψαν την ιδέα να ξαναγυρίσουν και να σκλαβώσουν ξανά τη χώρα, για πάντα αυτή τη φορά. Για να πετύχουν το σκοπό τους, χρησιμοποίησαν την πονηρία τους αυτή τη φορά. Με πολύ χρυσάφι αγόρασαν προδότες, τους φόρτωσαν ψεύτικους τίτλους, τους βάπτισαν σοφούς, τους τύλιξαν με τα λάβαρα τα ελληνικά, τους έβαλαν στο στόμα λόγια πατριωτικά και με χίλιες δυο κομπίνες τους ανέβασαν άρχοντες του τόπου. Έτσι οι αιώνιοι εχθροί (σήμερα λέγονται φίλοι, εταίροι και σύμμαχοι) δίχως στρατό, πατούσαν τη χώρα και έπαιρναν τα αγαθά της, γιατί δεν πρόπε να ξεχνάμε ότι οι προδότες στη δούλεψη του εχθρού είναι χειρότεροι από τον ίδιο τον εχθρό: Αν μειώσουν την απόδοσή τους, θα είναι άχρηστοι στον εχθρό και θα χάσουν όλα τους τα προνόμια και το χρυσάφι.

Γι' αυτό και όταν οι Έλληνες ζητούσαν πίσω λίγη από την κλεμμένη σοφία τους, για να φτιάξουν κάτι καλύτερο και να ζήσουν ανθρώπινα, οι ξένοι διά του στόματος των προδωτών τους απατούσαν:

- Εσείς δεν χρειάζεστε να φτιάχνετε μηχανές και εργαλεία που δίνουν προκοπή, εσείς πρέπει να μάθετε να τραγουδάτε, να πλύνετε πιάτα, να στρώνετε κρεβάτια, να αδειάζετε τα σκουπίδια, να κουβαλάτε βαλίτσες και το πολύ πολύ να μογιαντζίζετε και κανένα καναβάτσο. (Αυτά σήμερα λέγονται εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις).

Οι ξένοι σιγά σιγά άρχισαν να βάζουν χέρι και στη γη των Ελλήνων. Έβαζαν τους προδότες να βασανίζουν τους Έλληνες. Τους έβαζαν αδιάκοπα κανούργια χαράτσια και κατέβαζαν την τιμή της σοδειάς.

Τους άφηναν να δουλεύουν για ένα ξεροκόμματο και απελπισμένοι να παίρνουν το δρόμο της ξενιτειάς. Φιτοζωούσαν οι Έλληνες, μα άντεχαν.

Τότε πια οι ξένοι έβαλαν μπροστά τα μεγάλα μέσα. Τους έφεραν μαγικά κουτιά και άσπρες σκόνες που τους νάρκωναν σε τέτοιο βαθμό, ώστε να κάνουν αυτό που ήθελαν οι υπνωτιστές τους.

Πουλούσαν οι χθεσινοί σκλάβοι την αιματοβαμμένη γη τους στους χθεσινούς φονιάδες των πατεράδων τους, για να προμηθευτούν τα καινούργια παιχνίδια και τις σάπιες τροφές που διαφήμιζαν τα μαγικά κουτιά. Πούλαγαν οι χθεσινοί σκλάβοι τη γη τους σε... καλή τιμή για να γίνουν σκλάβοι του σήμερα. Έπαιρναν το χρήμα, το 'βαζαν στις Τράπεζες για να το ... αβγατίσουν, χωρίς να γνωρίζουν ότι κι αυτές ήταν αγορασμένες από τον εχθρό. Έτσι σιγά σιγά, χωρίς καν να το καταλάβουν, έχαναν και γη και χρήμα για να καταλήξουν υπάλληλοι ξενοδοχείων, μπουζουκτζήδες, μάγειροι και αχθοφόροι σε μια πατρίδα που κούρευτηκε- Αναστήθηκε και κινδυνεύει να χαθεί για πάντα.

Γ. ΠΑΝΑΚΑΚΗΣ

«ΒΙΑΝΝΟΣ» - ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ- Η παραμονή των Ιταλών στη Βιάννο

Μαστρογιωργάκη Λευτέρη του Ε.Λ.Α.Σ.

Οι Ιταλοί, που στην κατάληψη της Κρήτης το τελευταίο 10/ήμερο του Μάη 1941 είχαν περάσει από τα Δωδεκάνησα με αποβατικά σκάφη Ιταλικές δυνάμεις στη Σητεία, έγιναν κατακτητές του Νομού Λασιθίου. Ασφαλώς ύστερα από συμφωνία τους με τους Γερμανούς.

Οι Γερμανοί κράτησαν την υπόλοιπη Κρήτη και το αεροδρόμιο της Καρπάθου. Στη Βιάννο ήρθαν το δευτερο15/νθήμερο του Οκτώβρη 1941, με στρατό ένα τάγμα και αστυνομία-καραμπινιέρα. Μπρεγαδιέρης ο Ιταλός Αντώνιο Μέλιο (Antonio Melio) σχετικά "καλός καγαθός", εύσωμος και ομιλητικός. Πρώτη τους φροντίδα η εγκατάστασή τους. Η Καραμπινιέρα τους στεγάστηκε μαζί με τα απομεινάρια της Ελληνικής Χωροφυλακής, μεταξοδικτατορικής νοοτροπίας, απέναντι από την εκκλησία της Παναγίας στο "Λιοντάρι", στην είσοδο του χωριού.

Οι Ιταλοί στο ισόγειο και οι Έλληνες χωρ/κες στο ημιυπόγειο. Το Ιταλικό Τάγμα σε επιταγμένα δωμάτια της Βιάννου, με αρκετές μεμφιμορίες πολλών νοικοκυραίων για την "αφύσικη" συμβίωση. Γιατί τους ήξεραν από την ατομία τους, την ανανδρεία και το ρεζιλίκι που τους είχαν κάμει στο Αλβανικό Μέτωπο. Μεμφιμορίες έντονες και από τις νοικοκυράδες για την απάρδεκτη συνδιαμονή τους, μέσα στο σπίτι τους, με τα παιδιά τους και ιδιαίτερα με τις κόρες τους. Πράγματι σε πολλές περιπτώσεις η κατάσταση ήταν ανυπόφορη. Σε σημείο που οι κάτοχοι του σπιτιού, κι αυτό έγινε σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, να αλλάξουν τόπο διαμονής σε συγγενικά ή ακατάλληλα παλιά σπίτια αφήνοντας τους Ιταλούς σπιτονοικοκύρηδες. Ένα μέρος των Ιταλών εγκαταστάθηκε στο Δημοτικό Σχολείο επιτάσσοντας κρεβάτια και σκεύη από τα βιαννίτικα σπίτια. Αυτός ήταν ο Ιταλικός στρατός χωρίς στρατιωτική υποδομή και στρατιωτική αξιοπρέπεια, να μην μπορεί να στρατοπεδεύει αυτοδύναμα και ήρθε να καταλάβει την Ελλάδα.

Δεύτερη φροντίδα τους μετά την εγκατάστασή του στρατού και της Καραμπινιέρας ήταν να μαζέψουν για λογαριασμό τους απ' όλο το χωριό, πατάτες, αυγά και όρνιθες. Τις μάζεψαν με τόσο ζήλο και ενδιαφέρον, αρχίζοντας από τις άκρες του χωριού, την "Πλάκα", το "Λουτράκι", το "Σωρό", το "Πετρούνη" αφήνοντας τελευταίο το κέντρο του.

Ήταν τόσο ο θόρυβος, αργά το βράδυ η φασαρία από τις αρβύλες

με τις πρόκες και τις φωνές των ορνιθών, που αναστατώνθηκε η κωμοπολη. Οι φωνές των γυναικών που διαμαρτύρονταν «ώ- την όρνιθά μου κι είναι θα κάμω το "κοπέλι" μου χωρίς αυγό», συμπλήρωναν μια κωμικοτραγική κατάσταση οληνύχτα, ιδιαίτερα με το παίξιμο από αγροτόπαιδα της καμπάνιας της εκκλησίας του Αι- Γιώργη στην ανηφόρα του χωριού.

Η καμπάνα ανέκοψε τη φόρα των Ιταλών. Πολλοί άφησαν τις όρνιθες χάμαι και έφυγαν βιαστικά για την Καραμπινιέρα.

Το παίξιμο της καμπάνιας από τα αγροτόπαιδα ενθάρρυνε τις γυναίκες, από την πρώτη κιόλας μέρα που πάτησαν οι Ιταλοί στο χωριό. Ήταν το πρώτο αντιστασιακό σύνθημα, η πρώτη λαϊκή ομαδική έκφραση κατοχικής αντίστασης, της θρυλικής, ηρωικής Ε.Π.Ο.Ν., που ξεπετάχτηκε στα μετέπειτα κατοχικά χρόνια- μέσα από τα σπλάχνα του Ελληνικού Λαού. Ο Μπρεγαδιέρης Αντώνιο σταμάτησε το κακό με φωνές στους Καραμπινιέρους. Οληνύχτα δεν κοιμήθηκα από τις φωνές, μέχρι να πιάσουν οι νοικοκυράδες τις αγριεμένες όρνιθες που τους είχαν απομείνει, σκορπισμένες στα σοκάκια από την αρπαγή των Ιταλών.

Την άλλη, από πρωί πρωί, άλλη φασαρία να ξεμπερδέψουν οι νοικοκυράδες τις δικές της όρνιθες η καθεμιά, που μπερδεύτηκαν μέσα στο γιουρούσι της προηγούμενης νύχτας και κάνανε τ' αυγό στα κοπέλια τους. - Εμένα ήταν η "χοχλίδα", εμένα η γδυμνολαίμα, εμένα η άσπρη με τα φτερά στα πόδια, εμένα η χούρδα, και τα μιλητά δίνανε και παίρνανε ώρες. Δεν κάμανε και μεγάλο γυναικοκαβγά από τους συνηθισμένους εδώ που τα λέμε. Τις έκαμε η βίαιη αρπαγή των Ιταλών. Κάποια νοικοκυρά έκλαιγε για την όρνιθα την πουλάδα της, που την είχε σαν την κόρη της. Η άλλη που τη λυπήθηκε, γιατί ο κερατάς της ήκοψε με τα ντόδια, με δαγκανά, το λαϊμό της, να μη φωνάζει. Η άλλη, γιατί της εστρουφίξε το λαϊμό της δικής της. Ήταν, να μην πάρει ο διάολος, Θε μου, συχώρεσέ μου, η μέρα που ν'αι και λειτουργά ο παπάς στην εκκλησία. Κούφια η ώρα που τ' ακούει. Ο μονάκριβος πετεινός της γειτονιάς στα κακοσκάλουν των "Κακάκηδω" στ' Αιγιωργιού τη σκάλα, πήγε κι αυτός στην Καραμπινιέρα!!! Η προισταμένη και αφεντικίνα του τον ήλκυσε και μαζί της κι οι επίλοιπες γειτονισσες, γιατί ήτανε χρειαζόμενες στις όρνιθές τους!! Ένα δυο πετειναράκια, κατά το πως το 'λεγε η θεία το Λενιώ, "ξεμπιμπικούσανε" τοι μεγάλες όρνιθες, καθίζανε

στις φτερούγες τους, κατές χαμηλώνανε, μα δεν καταφέρνανε αυτή συμπεριφορά των παιδιών κι ακάρπιστα και δεν είχανε απόδοση".

Ο δήμαρχος ο Φουρναροχαριδίδης με τον Φουρνάρη τον Τριαντίτη, τον αδερφό του, το κουβέδισαν το θέμα των ορνιθών με τον Αντώνιο. Αυτός τους καθυσάχασε. Όμως ο Φουρναροχαριδίδης δεν έκανε πολλές μέρες δήμαρχος. Καλός πατριώτης, δεν εξυπηρετούσε τους κατακτητές και τον έδιωξαν.

Τρίτη τους φροντίδα ήταν η δημιουργία "Λέσχης" στο κεντρικό καφενείο, του Γιώργη, στο μεγάλο πλάτανο. Στόλισαν την αίθουσα με επίπλα, επιταγμένα από τα σπίτια του χωριού, τραπέζια, καρέκλες, σερβιτόια, καθρέφτες και με αρκετές καλλιγραμμές έγχρωμες τοιχογραφίες και σκίτσα στην οροφή και στους τοίχους. Στο βάθος, στην τζαμαρία, κουρτίνες δεξιά και αριστερά και στη μέση της θεόρατη φωτογραφία του Θεούστου- Μουσολίνι. Μεγάλη και έντονη, με κατάλληλο φωτισμό, που φάνταζε πελώρια μέρα και νύχτα από τη θεόρατη, ορθάνοιχτη τη μεγάλη είσοδο της αίθουσας από την πλατεία του χωριού μέχρι και από τα σπίτια, στο "Σωρό" και τα μαγαζιά του Μπιογιατζακι και του Πολυλάου. Στο πλάι της εισόδου, εξωτερικά, καλές και κακές μέρες "βρέξει- χιονίσει" νύχτα και μέρα, ένοπλος σκοπός. Στο κάθε πέρασμα, όποιου πολίτη - στον όποιο διερχόμενο ο Ιταλός σκοπός κτυπούσε σε θέση προσοχής κάτω στα πλακάκια του πεζοδρομίου του υποκόπανο του όπλου του, δυνάτα μια φορά σε κάθε κοινό διερχόμενο.

Όταν περνούσε μια κάποια ξεχωριστή προσωπικότητα, με σωματώδη εμφάνιση, όχι και τόσο φροντισμένη "λόγω επαρχίας", έστω και ακατάστατη και σήκωνε και το χέρι για χαιρετισμό, εκλαμβάνονταν, θεληματικά, από τον σκοπό συμπαθής έκφραση προς τον Ντούτσε στο βάθος της αίθουσας και η ανταπόδοση από μέλους του στρατιώτη σκοπού ήταν δυο φορές κτύπημα στο πεζοδρόμιο του όπλου του. Η μια φορά για τον διερχόμενο και η δεύτερη εκδήλωση μιας κοινής τιμής, φρουρού και διερχομένου επισήμου, προς το Μουσολίνι. Εμείς οι εικοσάρηδες αλλά και οι μικρότεροι, ακόμη και παιδιά, λίγο μόνο το χέρι να σηκώνονταν μπροστά, τυχαίναμε της ίδιας τιμής. Δυο φορές, όταν συμμετείχε το χέρι και μια φορά όταν δεν συμμετείχε. Τα δυο κρατ- κρατ ή μόνο το κρατ συνοδεύανε το κάθε πέρασμα. Ασφαλώς η διαταγή του Μπρεγαδιέρη και του Μουσολίνι ήταν ρητή. Των παιδιών δεν τους διέφυγε μια τέτοια γελοία κατάσταση. Πολλά απ' αυτά, προσυννονημένα μεταξύ τους, περνούσαν την πρώτη φορά, το ένα πίσω από το άλλο, σε απόσταση, παίρνανε τις παραπάνω τιμές, έκαναν στραφή και ξαναγύριζαν για επανάληψη. Ο στρατιώτης παρά τη δυσφορία του, που του έγινε αντιληπτή η όλη κατάσταση, ήταν εκ των πραγμάτων υποχρεωμένος να καταχτυπά κάθε τόσο το τουφέκι του, παρά το ότι έδειχνε αρκετά κουρασμένος.

Οι ηλικιωμένοι πελάτες του απέναντι καφενείου Φαρολογιάκη Αποστόλου, ενοχλημένοι και ανήσυχτοι με την όλη φασαρία παιδιών και στρατιώτη και τον πολύ θόρυβο, απομάκρυναν τα παιδιά πριν δημιουργηθεί μια κάποια σοβαρή κατάσταση. Μπορούσε να γίνει γνωστή στον Μπρεγαδιέρη και ποιός έξερε τι θα επακολουθούσε... Μερικά από τα παραπάνω κοπέλια βρήκαν άλλη παρέα και το σκηνικό επαναλήφθηκε αργά το βράδυ. Με άλλο σκοπό- στρατιώτη, μα κι αυτός συμμορφώθηκε με την ίδια διαταγή. Γινόταν πανδαιμόνιο, όσο βράδιαζε. Οι πελάτες πάλι του απέναντι καφενείου ανή-

σχησαν σοβαρά από τον φόβο μη γίνει γνωστή η "ανάρμωστη" αυτή συμπεριφορά των παιδιών προς τον στρατιώτη στον Αντώνιο. Βρήκαν τον πρόεδρο του χωριού και αποφασίσανε να αναθέσουν σε Έλληνα χωροφύλακα, κρυφά από τον Μπρεγαδιέρη Αντώνιο, να φοβερίσει τα παιδιά με φυλακή.

Έτσι θεραπεύτηκε κάπως η επικίνδυνη αυτή κατάσταση.

Σε κάποια Ιταλική γιορτή φόρτωσαν στολίδια τη Λέσχη, το Μεγάλο Πλάτανο, τη βρύση και το γύρω χώρο. Ιδιαίτερα στόλισαν το μεγάλο σκίτσο του Ιταλού δικτάτορα Μουσολίνι στο βάθος της αίθουσας, που πόζαρε δείχνοντας υπέρμετρα αποφασιστικός και ανδρείος, με μυώδεις χειρονομίες και νευρώδεις αφύσικους μορφασμούς στο πρόσωπο. Ολάνοιχτα όσο μπορούσε τα τεράστια μάτια του, με αποφασιστικό, ακατάβλητο θάρρος, με διαπεραστικό, γενναίο, μα ακαθόριστο και αόριστο βλέμμα.

Ήταν όπως πάντα γελοίος. Δέσποζε ολοκληρωτικά στην αίθουσα. Μα με αποδοχή μεγάλη, αποδεχτός κυρίως από τις επίλεκτες φασιστικές στρατιωτικές μονάδες, των "γρεναδιέρων". Δικτάτορας πραγματικός με φασιστική πυγμή, της δεύτερης φασιστικής διχτατορίας στην Ευρώπη, ακολουθώντας πιστά το πρότυπο του εγκληματία Γερμανού δικτάτορα Αδόλφου Χίτλερ. Κι όλα τα παραπάνω μέσα σε ελληνικό έδαφος, παρά τη μεγάλη γελοιοποίηση που του 'χαν κάμει οι ηρωικοί Έλληνες φαντάροι σ' όλες τις νικηφόρες μάχες τους στην Αλβανία και ξεχωριστά η "5η Μεραχία Κρητών" στο σκληρό "Τεπελένι" και την "Κλεισούρα".

Εγκαταστήσανε χωρδιά στο "πλακάδο" του Δημοτικού Σχολείου, με φυσαρμόνιες, κιθάρες και πνευστά, άλλα όργανα και ιδιαίτερα με τους εξαιρετικά καλλιφωνούς στρατιώτες τους.

Έμμενες άναυδοι, εκστατικοί, ακίνητοι στο μελωδικό τραγούδι τους. Γύρω στα στενά του χωριού, στα κλητερίμια, στα σκαλοπάτια, στις πόρτες και τις αυλές των σπιτιών, στα ανεδιάσματα από τα δώματα, ως ψηλά στο "Σωρό", πλήθος κόσμου, παιδιά και περιεργοί.

Πρώτο τους τραγούδι, με δικό τους Ιταλικό περιεχόμενο, στην ίδια μουσική του "Κορόιδο Μουσολίνι" της Σοφίας Βέμπο με εξαιρετική απόδοση.

Η Σοφία Βέμπο τραγουδούσε στη διάρκεια του Αλβανικού πολέμου:

Με το χαμόγελο στα χείλη πάνε οι φαντάροι μας μπροστά. Και γίναν οι Ιταλοί ρεζίλι, γιατί η καρδιά τους δε βαστά. Κορόιδο Μουσολίνι, κανείς δε θα σου μείνει, εσύ κι η Ιταλία, η πατρίδα σου η γελοία τρέμετε όλοι το χακί. Εσύ δεν έχεις μέσσα, μα όταν θα μπούμε μέσα, ακόμη και στη Ρώμη θα υψώσουμε σημαία ελληνική.

Τα παιδιά του χωριού ξεθάρρηναν και συμμετείχαν στο τραγούδι με προσεγγμένα, κουτσουρεμένα, μισοειπωμένα τα λόγια της Βέμπο. Στη διάλυση τους όμως αργά, βαθιά νύχτα, περιμαζεμένα από τους γονείς τους για το σπίτι τους, παρά τις επιλήψεις απ' αυτούς, άκουσε από απόσταση, την "Πλάκα", την "Κορφή του Σωρού", το "Πετρούνη", τον απόηχο απόμακρης φωνής, να τραγουδούν στίχους της Σοφίας Βέμπο.

Η βραδιά ευτυχώς πέρασε χωρίς επεισόδιο. Από τη γιορτή, που 'χε δοθεί μετά φαγητού, ποτού και χορού, βάλς - ταγκό κλπ. αποχώρησαν αργά το βράδυ.

Η χωρδιά τους από το απέναντι πλακάδο του Δημοτικού Σχολείου χαιρέτισε με τραγούδια την ολοκλήρωση της γιορτής.

(Συνεχίζεται)

Βιαννίτικες Αθιβολές

(Μέρος 3ο)

Οι φερτές ύλες, που κουβαλούσαν τα ποτάμια, μπάζωναν χρόνο με χρόνο το Βούλισμα, ιδιαίτερα στις μεγάλες πλημμύρες του '38 και του '46. Η πλημμύρια του 1946 έγινε αποκρίτικες μέρες, μετά από καταρρακτώδεις βροχές, που έπεφταν με καιρό ανατολικό, από τα μεσάνυχτα ως τα ξημερώματα, ακατάπαστα! Τα νερά, εξαιτίας και της αποψίλωσης που είχε ξυρίσει, κυριολεκτικά, τις γύρω πλαγιές στη διάρκεια της Κατοχής, κατέβαιναν ορμητικά, ξεχειλίζαν και χτυπούσαν τα σπίτια! Η τσέβρα του Μπλακοπέτρου δίπλα στον Βρόσκο, πολλά σπίτια στο Πετρούνη και το μαγαζί του Κινίου (Δ. Αγαπάκη), γκρεμίστηκαν! Πολλά ζώα παρασούρηκαν κι εξαφανίστηκαν! Κάποιοι έτρεξαν στις εκκλησίες και χτυπούσαν τις καμπάνες, οι άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους, μα πώς να επέμβουν και τι να κάνουν, ποιος μπορεί να τα βάλει με τους ποταμούς. Ξημερώματα η βροχή είχε σταματήσει, χαμήλωσαν τα νερά, ξεθάρρεψαν οι άνθρωποι, καθώς βγήκε ο ήλιος κι έτρεχαν πάνω κάτω να δουν και να σπιμάρουν τις ζημιές. Και τότε διαθόθηκε, αστραπή, το χαμπάρι! Πάνω στους μεγάλους πλατάνους στην όχθη του Πετρουνιώτη, πιο κάτω από τη διασταύρωση της Σταυρωτής, είχαν σκαρφάσει κι ήταν νεκρά δυο ζώα, μια άσπρη προβατίνα κι ένα γαϊδαρός χελιός! Ο ποταμός είχε γκρεμίσει τους στάβλους κι είχε παρασύρει τα κακόμοιρα ζώα, που ανήκαν στους αείμνηστους Μεγακλή και Διαβόλη από το μέσο Πετρούνη. Άλλοι από τους συγκεντρωμένους στέκονταν άφωνοι μπροστά στο μακάβριο θέαμα, άλλοι γελοούσαν κι άλλοι έδιναν διάφορες εξηγήσεις, πώς βρέθηκαν τα ζώα εκεί πάνω, μπλεγμένα στις διχαλάδες των δένδρων! Η αξέχαστη γριούλα, η Διαβόλαινα, στεκόταν κάτω από τα πλατάνια, σταυροκοπιότανε και φώναζε: «Παναγία μου, είναι 'να τουτάνά που θωρώ! Ηφατσε πρέπει η συντέλεια του κόσμου! Είναι μου μέλλεται να δουν τα μάτια μου ακόμη!...» Και μια στιγμή κατ'αφάνει ο μεγαλοδικηγόρος αιείμνηστος Στειακογιάννης, φανατικός οπαδός της καθαρεύουσας, και παίρνει το λόγο: «Το λίκν ορμητικόν ρεύμα του Κοπρανύμου, κατεκρήμινισε τους στάβλους, ανήρπασε τα τυχή ζώα, τα οποία εν συνουχία ανήλθον, ως εκ της ανώσεως, επί της επιφανείας των υδάτων και διερχόμενα διά μέσου των κλάδων ενεπιλάκησαν και παρέμειναν εγκλωβισμένα επί τούτων, όταν η στάθμη κατήλθεν λόγω διακοπής της βροχοπτώσεως!» Κι ο αξέχαστος αγροφύλακας Γ. Κόμης, μεγάλο πειραχτήρι, του λέει: «Ωραία, κυρ Γιάννη, ανήλθον τα ζώα εις τα δένδρα λόγω ανώσεως, αλλά πώς θα γίνει τώρα να κατέλθουν λόγω βαρύτητας, διά να μη βρομίσει εδώ ο τόπος;» Ο Μανώλης του Ηρακλή, ο Συρκοφνης, φωτογράφιζε τις σκηνές κι ο Κατσαρονικόλης με τον Σταύρο Γιαμαλάκη μιλούσαν για ενέργειες προς τον Νομάρχη, ώστε να ενδιαφερθεί για τη διευθέτηση των χειμάρρων! Και τότε ο Αντώνης του Ταράκη, μεγάλος μερακλής και γλεντοκόπος, την πέταξε:

«Οι ποταμοί κι οι κοπελιές μια κεφαλή βαστούνε, δεν την ανεγυρίζουνε όσοι κι αν μαζωχτούνε!»

Η Σαρακοστή την παλιά εποχή ήταν περίοδος περιουλλογής, ψυχικής ανάτασης και βαθιάς κατάνυξης! Ιδιαίτερα τα παιδιά ένωσαν τις μέρες εκείνες μιν εσωτερική αγαλλίαση, μια ξεχωριστή γλυκάδα, που ζέσταινε τις αγνές ψυχούλες τους και δημιουργούσε γύρω τους ατμόσφαιρα ξεγνοιασιάς, οίγουριάς κι αισιοδοξίας!

Παρακολουθούσαν με πολλή χαρά τους εσπερινούς, έψαλλαν το «Κύριε των δυνάμεων...» και το «Χαίρε, νύμφη ανύμφευτε» και όπως συνηθίζονταν, μετρούσαν τις «μετάνοιες» και παράβγαιναν μεταξύ τους! Γέμιζαν από μεγάλους και μικρούς οι εκκλησίες: η Παναγία στο Λουτράκι με τον παπα - Δημήτρη και τον παπα - Αντώνη, η Αγία Αικατερίνη με τον παπα - Γερμανό και τον παπα - Αλέκο, ο Αι- Γιώργης με τον παπα - Μιχάλη και τον παπα - Γιάννη Μηλιάρη κι η Αγία Αικατερίνη με τους παπα-Γρηγόρηδες, πατέρα και γιο. Να θυμηθούμε και τους ψάλτες που έχουν φύγει: το Σπανογιωργί και τον Παντελή, τον Μ. Μανδαλάκη, τον Συμβουλομανώλη, τον Αριστόδημο, τον Λουλογιωργή, τον Μεσελέκο, τον Κυριακογιωργή και βέβαια τον Μεγάλο Πιτήδαιο, κ.ά!

Μια υπέρλαμπρη μουσική πανδαισία γέμιζε την ατμόσφαιρα της Βιάννου εκείνες τις όμορφες μέρες της σαρακοστής. Όμως, όσο πλησίαζε η εβδομάδα των παθών, ένα παράδειο, δαιμόνιο ανέλωνε τις ψυχές των παιδιών και τις γέμιζε μίσος κι έχθρητα! Ένας πόλεμος ξεσπούσε ανάμεσα στις ενορίες του Αι- Γιώργη από τη μια και της Αγίας Κατερίνας, με σύμμαχο του Αι- Δημήτρη, από την άλλη! Οι δυο αντιμαχόμενες παιδικές ομάδες, οι Αγιουργίτες και οι Αγιοκατερινιώτες, σε σκληρές μάχες ανελέητου πετροπόλεμου, έριχναν πολλές οκάδες πέτρες αναμεταξύ τους! Πολλά τζάμια, μα και πολλά κεφάλια, έσπασαν! Παράλληλα τα παιδιά μάζευαν, σε μεγάλους σωρούς, ξύλα, για το κάψιμο του Ιούδα! Στους σωρούς των κλαδιών κυριαρχούσαν οι σπάρτοι, ο γνωστός θάμνος με τα κίτρινα λουλουδάκια, που κτυπά όταν καίγεται και βγάζει κρότους, σαν να 'χει μέσα του εκρηκτικές ύλες! Οι κοπελιές μάζευαν αγριολούλουδα, μαχαϊρίδες, ζουμπούλια, κυκλάμια, μελισσάκια και λεμονανθούς με αγιόκλημα και στόλιζαν τους Επιτάφιους το μεσημέρι της Μ. Παρασκευής. Παιδικές χωρδιές που οργάνωναν οι πρωτομάλτες του χωριού Πιτήδαιοι, Στρατής κ.ά., έψαλλαν τα εγκώμια και αργά γινόταν οι περιφορά των Επιταφίων, που περνούσαν απ' όλους τους δρόμους, συνοδευόμενοι από πλήθος κόσμου! Ο αέρας του χωριού μύριζε αγριολούλουδο, μελισσοκέρι, μερτζουβί και λιβάνι!

Η Βιάννος όλη τη βδομάδα βρισκόταν σε συναγερμό, οι γυναίκες έβαφαν αυγά, έφτιαχναν φτάζιμα, γαλατερά και καλιτσούνια κι όλοι οι φούρνοι άναβαν κι έψηναν! Ο πετροπόλεμος συνεχιζόταν, κανένας δεν κατάφερε να μαινάρι, να ηρεμήσει, τα εξαγριωμένα Βιαννίτικα! Μόλις όμως ακουγότανε το «Χριστός Ανέστη!» τα μεσάνυχτα του Μ. Σαββάτου, όλα γύρω έδειχναν πλημμυρισμένα από αγάπη! Και τα διαολάκια μας αγκαλιάζονταν και φιλιούνταν, με σιωπηλή συμφωνία «εκεχειρίας» μέχρι το επόμενο Πάσχα!...

Μανώλης Παπαγιάννης
Ηράκλειο- Απριλίου 1997

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ»

Στις 18 Μαΐου πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ».

Τη νέα διοίκηση του συλλόγου, ύστερ' από τη συζήτηση που έγινε και με ομόφωνη απόφαση των μελών που πήραν μέρος στη συνέλευση, ανέλαβαν:

Για το Δ.Σ., οι:
Αγαπάκης Ιωάννης
Διακάκης Λευτέρης
Καραγιωργάκης Εμμανουήλ

Καρακωνσταντάκης Εμμανουήλ
Κυριακάκης Μιχαήλ
Λουλάκης Μιχαήλ
Μαργαριτάκη Σταυρούλα
Αναπληρωματικοί οι Αγγελιάκης Ανδρέας, Νιταδωράκης Γεώργιος

Για το Ε.Σ., οι:
Βαβουρανάκης Χαράλαμπος
Κασωτάκης Κώστας
Στεφανάκης Κώστας

Η έκθεση του προηγούμενου Δ.Σ. και ο οικονομικός απολογισμός, ελλείψει χώρου, στο επόμενο φύλλο των Β.Ν.

ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Τρεις είναι οι βασικές πηγές νερού στην επαρχία μας: Της Άνω Βιάννου, του Κεφαλοβρουσιού και της Σύμης.

Τη διακίμηση του νερού σε καθεμιά απ' αυτές, από το 1980 μέχρι και το 1995, δείχνουν οι πίνακες που παραχώρησε στα Β.Ν. η ΔΕΒ και τους παραθέτουμε στη συνέχεια.

Ο Μπάμπης Αγγουράκης βουλευτής

Ο συνεπαρχιώτης Μπάμπης Αγγουράκης, γιος του αιείμνηστου Γιώργου Αγγουράκη από την Κάτω Βιάννο, κατέλαβε τη θέση του βουλευτή του Κ.Κ.Ε. Αυδή, ύστερ' από την παραιτήσή του.

Ο Λ. Αυδής παραιτήθηκε από βουλευτής για να μπορέσει να ανταποκριθεί καλύτερα στα καθήκοντά του στον Δήμο Αθηναίων, όπου εκπροσωπεί το Κ.Κ.Ε., όπως αναφέρει στην επιστολή του προς τον πρόεδρο της Βουλής.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Ο Τ.Ο.Ε.Β. Βιάννου υπενθυμίζει σε όσους κάνουν χρήση του δικτύου του ότι ισχύουν κι εφέτος τα περισινά όρια ποτισμού, ήτοι: από περιφέρεια Μαφεζέ και μέχρι την παραλιακή ζώνη 12 κυβικά ανά δένδρο, στην υπόλοιπη περιφέρεια 10 κυβικά ανά δένδρο και στα περιβόλια 800 κυβικά ανά στρέμμα.

Ο ΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΑΝΝΟΥ

Για τον πολυσυζητημένο, χρόνια πολλά, νότιο άξονα της Κρήτης, τμήματα του οποίου είναι και ο παραλιακός δρόμος της Επαρχίας Βιάννου Τσούτσουρος- Τέρτσα, γίνονται και πάλι πολλές συζητήσεις τον τελευταίο καιρό. Προτάσεις και αντιπροτάσεις, για την κατηγορία στην οποία πρέπει να ενταχθεί, για τις όποιες δυσμενείς ή επωφελείς επιπτώσεις, για το κόστος του κλπ.

Λεπτομερές υπόμνημα για όλα αυτά έχει υποβάλει ο συνεπαρχιώτης μας μηχανικός Κώστας Κασωτάκης προς την αρμόδια Δ/ση του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Παραθέτουμε στη συνέχεια αποσπάσματα από το υπόμνημα αυτό, από τα οποία καταφαίνεται η μεγάλη σημασία του παραλιακού δρόμου της Επ. Βιάννου, όχι μόνο για την επαρχία αλλά και για τη γενικότερη οικονομία του νησιού.

«1ο. Συμφωνούμε ότι ο υπόψη Νότιος Οδικός Άξονας θα πρέπει να εξυπηρετήσει τις μεταφορικές ανάγκες τις σημερινές και τις προσδοκώμενες.

Για τις σημερινές ανάγκες, γιατί για τις μελλοντικές μπορεί να υπάρχουν πολλές απόψεις, απαιτείται η ταχεία μεταφορά των γεωργικών προϊόντων στα αστικά κέντρα του νησιού και στα πλησιέστερα λιμάνια και αεροδρόμια για εξαγωγές.

Σήμερα, με τη διεθνοποίηση του παγκόσμιου εμπορίου, η ανταγωνιστικότητα των κρητικών προϊόντων υφίσταται τις συνέπειες του υψηλού κόστους μεταφοράς και της αντίστοιχης ποιοτικής υποβάθμισης.

Με τον νέο οδικό άξονα της παραλιακής χάραξης η διαδρομή Πραιτόρια- Μύρτος μειώνεται στα 50,4 χλμ. έναντι 69,4 χλμ. που ανέρχεται η αντίστοιχη μεσογειακή χάραξη της υφισταμένης οδού μετά τις σχετικά μικρές βελτιώσεις που επιδιέχεται (διαφορά 19 χλμ.).

Η διαδρομή Άρβη- Μύρτος με τη νέα χάραξη ανέρχεται στα 15 χλμ. έναντι των 25 χλμ. της μεσογειακής χάραξης.

Προς την περιοχή Τυμπακίου, με το αεροδρόμιο και τις ομοειδείς καλλιέργειες με εκτετατές της περιοχής Βιάννου, η απόσταση θα συντομεύσει με τον νέο παραλιακό άξονα κατά 20 χλμ. και προς Ιεράπετρα, με ανάλογες καλλιέργειες και με μελετώμενο νέο αεροδρόμιο, κατά 10 χλμ.

Το σημαντικό αυτό πλεονέκτημα της μείωσης των αποστάσεων γίνεται ακόμη σημαντικότερο από το γεγονός των σχετικά καλών γεωμετρικών στοιχείων της παραλιακής χάραξης, ενώ η μεσογειακή χάραξη στην επαρχία Βιάννου λόγω του ορεινού του εδάφους δεν επιδέχεται σημαντικές βελτιώσεις λόγω του απαγορευτικού του υψηλού κόστους.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Σε χαμηλές σχετικά θερμοκρασίες ήταν οι πρώτες ημέρες του Μαΐου, ενώ από το δεύτερο δεκαήμερό του κι έπειτα ανέβηκαν πολύ. Τα πρώιμα κηπευτικά βρίσκονται στο τέλος τους και τα περιβόλια αρχίζουν να καθαρίζονται και να ετοιμάζονται σιγά σιγά για την επόμενη χρονιά. Τα ελαιόδενδρα βρίσκονται στην περίοδο της ανθοφορίας τους στις περισσότερες περιφέρειες της επαρχίας, ενώ στην παραλιακή ζώνη παρουσιάστηκαν και οι ελιές. Αν και οι γενικότερες συνθήκες είναι ευνοϊκές στην επαρχία, πρέπει να υπάρχει και την επόμενη χρονιά καλή παραγωγή. Γι' αυτό, στο σημείο τουλάχιστον που εξαρτάται από τον άνθρωπο, πρέπει να ληφθούν όλα τα μέτρα για την προστασία της. Η αντιμετώπιση του δάκου, βασικού εχθρού του ελαιοκάρπου, πρέπει να γίνει έγκαιρα και σωστά.

Συνολικά τα βροχόμετρα της επαρχίας κατά την περίοδο Σεπτέμβριος 1996- Μάιος 1997 σημείωσαν:

Άρβη	442 χιλ.
Γυμνάσιο	585 χιλ.
Κερατόκαμπος Α	433 χιλ.
Κερατόκαμπος Β	435 χιλ.

ΤΗΝ ΒΙΑΝ ΑΝΕΜΟΥ ΑΞΙΑΝ ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ

Συνέχεια από τη σελ. 1

όπως κοινότητες, δήμοι, συνεταιρισμοί, κοινοπραξίες ιδιωτών ή και συνδυασμοί των παραπάνω, για επενδύσεις που υφίστανται στον νόμο 2244 με χρηματοδότηση 40% και ευνοϊκή δανειοδότηση. Ιδιώτες που θέλουν να καλύψουν ενεργειακά μια κατοικία μακριά από το δίκτυο της ΔΕΗ ή να εγκαταστήσουν ένα αντλητικό συγκρότημα, σε περιοχή που ο άνεμος είναι επαρκής, μπορούν να χρησιμοποιήσουν μικρές ανεμογεννήτριες. Η δυνατότητα απορρόφησης ευρωπαϊκών κονδυλίων είναι πάντα στο χέρι των υποψηφίων επενδυτών. Το παράδειγμα του Οργανισμού Ανάπτυξης Στείας είναι σαφέστατο και, όσοι ενδιαφέρονται, καλό θα είναι να ενημερωθούν ίδιοι όμμασι. Έσοδα της τάξης των πολλών δεκάδων εκατομμυρίων κάθε χρόνο και για μια τουλάχιστον επένδυση των 300 εκ. Οι περιόδους απόσβεσης του συνολικού κεφαλαίου του επενδυτή (του 40%) της αρχικής επένδυσης κυμαίνονται από τρία έως έξι χρόνια, ανάλογα με την ένταση του ανέμου και την ποιότητα της τεχνολογίας των πάρκων.

2. Τα παραπάνω ισχύουν για μεγάλα αιολικά συστήματα κατάλληλα για παροχή ενέργειας στο δίκτυο της ΔΕΗ. Η ανάπτυξη μικρών αιολικών συστημάτων κατάλληλων για απομονωμένα νοικοκυριά, αγροκίμα και κτηνοτροφικά καταλύματα ή μικρές μονάδες αγροτουρισμού είναι σήμερα εφικτή. Μικρές ανεμογεννήτριες με κοινές μηχανίες μολύβδου μπορούν να ηλεκτροδοτήσουν τα παραπάνω κτίσματα με κόστος που ξεκινά από μερικές εκατοντάδες χιλιάδες δραχμές μέχρι και μερικές δεκάδες εκατομμύρια, ανάλογα με την περίπτωση. Για παράδειγμα, μια αγροκίμα με 5 λάμπες, ένα μικρό ψυγείο, μια τηλεόραση και δυνατότητα χρήσης μικροσυσκευών μπορεί να ηλεκτροδοτηθεί με ανεμογεννήτρια και το κόστος κυμαίνεται από ένα έως δύο εκατομμύρια δραχμές. Ο χρόνος ζωής τέτοιων συστημάτων είναι της τάξης των είκοσι ετών, ενώ η συντήρηση που χρειάζονται είναι αμελητέα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι ανεμογεννήτριες που κατασκευάζονται σήμερα και στην Κρήτη, δεν κάνουν θόρυβο, ενώ συνδυάζονται αρμονικά με το κρητικό τοπίο.

3. Οι λιμνοδεξαμενές, που μπορούν να αναπτυχθούν στην επαρχία της Βιάννου (και τα φράγματα) μπορούν να έχουν δύο βασικές χρήσεις: την αποθήκευση νερού για άρδευση και ύδρευση και την αποθήκευση ενέργειας με κατάλληλο συνδυασμό τους. Ο συνδυασμός ανά δύο των δεξαμενών μπορεί να γίνει βάση για την ανάπτυξη αντλησιοταμιευτήρων. Οι αντλη-

σιοταμιευτήρες είναι αποθήκες ενέργειας, οι οποίες βοηθούν στην εκμετάλλευση των ήπιων μορφών ενέργειας και ειδικότερα της αιολικής, η οποία σήμερα είναι οικονομικότερα εκμεταλλεύσιμη σε μεγάλη κλίμακα. Η μελέτη του αντλησιοταμιευτήρα βασίζεται στη δυνατότητα συνδυασμού των δύο δεξαμενών σε κατάλληλο χώρο που να προσφέρει υψομετρική διαφορά μεταξύ των δεξαμενών όσο γίνεται μεγαλύτερη και μήκος του αγωγού σύνδεσης όσο γίνεται μικρότερο. Απαιτηση επίσης είναι η εξασφάλιση του απαιτούμενου νερού. Εξετάζονται οι περιοχές που συνδυάζουν μεγάλες κλίσεις και στα όρια των οποίων υπάρχει δυνατότητα κατασκευής λιμνοδεξαμενών, φραγμάτων ή δεξαμενών από οπλισμένο σκυρόδεμα. Στις περιοχές αυτές εξετάζεται η διαθεσιμότητα του νερού για την πλήρωση της μιας τουλάχιστον δεξαμενής σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η τελική απόφαση για τη χωροθέτηση του έργου και πριν από οποιαδήποτε άλλη μελέτη, θα πρέπει να ληφθεί με βάση γεωτεχνικές μελέτες και έρευνα γεωλογική και υδρολογική. Οι μελέτες αυτές θα καθοριστούν ανάλογα με τον τύπο των προτεινομένων έργων και το μέγεθός τους.

Τόσο οι δεξαμενές του νερού όσο και τα αιολικά πάρκα, που η επαρχία μας μπορεί να δημιουργήσει, θα ομορφύνουν τον τόπο και θα δημιουργήσουν μια αλυσίδα κινήσεων τους. **Ο οικολογικός και ο επιστημονικός τουρισμός, η ανάπτυξη βιοτεχνικών και άλλων δραστηριοτήτων του τριτογενούς τομέα θα μπορούν να συνδυαστούν με την αγροτοκτηνοτροφική δραστηριότητα.**

Τα έργα που προτείνονται σ' αυτό το κείμενο είναι της κλίμακας των πτυχών του χώρου που μας γέννησε. Αν η κλίμακα αυτή είναι συμβατή με την κλίμακα των ανθρώπων που κατοικούν την επαρχία μας και όσων έχουν ακόμη δεσμούς με αυτήν, είναι σίγουρο ότι τα έργα αυτά είναι δυνατό με τη μορφή που εδώ παρουσιάζονται. Το ενδιαφέρον μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών για τέτοια έργα είναι δεδομένο. Η δραστηριοποίηση αυτών των εταιρειών θα θέσει στο περιθώριο τα ντόπια συμφέροντα και τον πολιτισμό που συνδυάζεται με αυτά. Ο ιθαγενής πληθυσμός θα αλλάξει γλώσσα και θα υπηρετεί πρόθυμα τους ρυθμιζόντες την τύχη του, ενώ όσοι περίμεναν από το σημερινό καθεστώς να αξιοποιηθούν οι ικανότητες και οι γνώσεις τους θα εξακολουθήσουν να περιμένουν παρακαλώντας, για μια θεοούλα για τα παιδιά τους, κάποιους...!

Ας γρηγορούμε λοιπόν, υπομονετικά, ο καθένας από το μετρίζι του.

Η ΕΣΗΕΑ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών τιμά για μια ακόμη φορά τον πρώτο πρόεδρό της, τον Ιωάννη Κονδυλάκη.

Με απόφαση του Δ.Σ. της Ένωσης, και σε συνεννόηση με την κ. Αλίκη Σπανάκη του Λαογραφικού Μουσείου Βιάννου, θα δημιουργηθεί περίπτερο «Ιωάννης Κονδυλάκης» στο χώρο του Λαογραφικού Μουσείου. Η Ε.Σ.Η.Ε.Α. θα διαθέσει όσα στοιχεία έχει από τη ζωή και το έργο του Κονδυλάκη, για να εκτεθούν στο περίπτερο.

Παράλληλα καλούνται όσοι έχουν οποιοδήποτε στοιχείο από τον Κονδυλάκη, φωτογρα-

φίες, χειρόγραφα, ανέκδοτα ή σπάνια βιβλία του, να τα στείλουν για να τοποθετηθούν στο περίπτερο αυτό, συνοδευόμενα με δική τους κάρτα. Το άνοιγμα του περιπτέρου θα γίνει σε εκδήλωση που θα οργανώσει η ΕΣΗΕΑ τον προσεχή μήνα Αύγουστο. Η ακριβής ημερομηνία θ' ανακοινωθεί εγκαίρως.

Ο Γιώργος Γιανναδάκης στην Ελαιουργική

Ο συνεπαρχιώτης Γιώργος Γιανναδάκης εκλέχτηκε στην Ελαιουργική κατά τις εκλογές της 28-5-97

Το οικολογικό πρόβλημα στην επαρχία μας

Πριν από λίγες μέρες συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. του συλλόγου μας που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 4-5-97. Τα άτομα που το απαρτίζουν είναι τα παρακάτω: 1) Ραπτάκης Δημήτριος, πρόεδρος, 2) Γελασάκης Πέτρος, αντιπρόεδρος, 3) Λουλάκης Νικόλαος, Γραμματέας και μέλη οι Κοκοτάκης Νικόλαος, Πετράκης Γεώργιος και Χαϊδεράκης Σταύρος. Ο ταμίας διορίζεται από τη Νομαρχία.

Επειδή κατά καιρούς πολλά λέγονται και πολλά ακούγονται γύρω από τις δραστηριότητες των κυνηγών και την αποκλειστική τους ευθύνη για την τραγική εικόνα που παρουσιάζει σήμερα το ενδημικό θήραμα στον τόπο μας, θεωρήσαμε σκόπιμο να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή ορισμένα πράγματα. Παράλληλα όμως δεν είναι σωστό να μένουμε αδιάφοροι και εμείς οι φυσιολάτρεις κυνηγοί μπροστά στο οικολογικό πρόβλημα και την ευρύτερη υποβάθμιση του φυσικού μας περιβάλλοντος. Γνωρίζουμε πολύ καλά πως ούτε αρμοδιότητα έχουμε ούτε τις απαιτούμενες επιστημονικές γνώσεις διαθέτουμε για να προτείνουμε λύσεις και βελτιώσεις.

Απλώς θα ανασύρουμε το πρόβλημα από το τέλμα ταρακουντίσας τα λιμναζόντα νερά, θα το φέρουμε στην επιφάνεια και τότε ας φροντίσουν οι αρμόδιοι για την επίλυσή του, αν υπάρχουν τέτοιοι στη χώρα μας.

Είναι γεγονός ότι η υποβάθμιση του περιβάλλοντος γενικά είναι παγκόσμιο φαινόμενο με τεράστιες διαστάσεις. Κάθε περιοχή όμως παρουσιάζει μια ξεχωριστή ιδιαιτερότητα και η υποβάθμιση είναι ανάλογη με το εύρος της ανθρώπινης επέμβασης και το σύνολο των μέτρων που παίρνονται από τη πολιτεία και τους πολίτες για την αντιμετώπισή του. Στην επαρχία τη δική μας οι επεμβάσεις είναι πολλές και ποικίλες και τα μέτρα καταστολής μηδενικά.

Στη χώρα μας έχουμε το προνόμιο, ο πολίτης να φορτώνεται στην πλάτη, από τους άρχοντές μας, όλες τις ευθύνες για ό,τι στραβό γίνεται. Αφανίστηκαν ο λαγός και η πέδρικα; Φταίνει οι κυνηγοί. Ποιοι κυνηγοί; Το θήραμα εξοντώθηκε από τους λαθροθήρες. Από πρόσωπα που δεν έχουν καμιά σχέση με το ορθόδοξο κυνήγι με τον παραδοσιακό κυνηγό. Απλώς εφοδιάζονται με μια καραμπίνα, δεν κυνηγούν ποτέ τη μέρα, δεν έχουν σκυλιά, δεν διαθέτουν κυνηγετική άδεια, δεν έχουν ίχνος φυσιολατρικής συνείδησης. Επιδίδονται σε ολονύχτιες επιδρομές, δεν ικανοποιούνται με τίποτα, σαρώνουν τα πάντα σκορπώντας το θάνατο στα ανυπεράσπιστα ζωντανά. Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι για τη σημερινή κατάσταση. Όποια σχέση έχει ο έμπορος ναρκωτικών με την οικογένεια των εμπόρων, την ίδια σχέση έχει και ο λαθροθήρας με την τάξη των κυνηγών. Και οι δυο σκορπούν το θάνατο στα ανυπεράσπιστα θύματά τους με μοναδικό σκοπό το κέρδος. Πού είναι η Πολιτεία, το Δασαρχείο, η Αστυνομία, η Αγροφυλακή; Πού είναι το Υπουργείο Παιδείας, για να δώσει την ανάλογη παιδεία και αγωγή από το νηπιαγωγείο; Γιατί στην Ευρώπη δεν έχουμε παρόμοια φαινόμενα; Διότι τα παιδιά μαθαίνουν από μικρά να κρεμάνε πάνω στα δέντρα τεχνητές φωλιές, για να γεννήσουν τα άγρια πουλιά. Ανακαλύψτε μας ένα τουρίστα που να πάτησε εσκεμμένα κάποιο ζωντανό στο δρόμο με το αυτοκίνητο. Οι δικοί μας οδηγό σαρώνουν τα πάντα: σκαντζόχοιρους, σαύρες, γάτες, κότες και ό,τι άλλο τύχει στο δρόμο. Η πέδρικα φυσικά, σαν ημεροβίο πουλί, δεν αφανίστηκε από τη λαθροθηρία. Πρωταρχική αιτία, για μας είναι η πληθώρα των ποντικών. Κανείς μέχρι σήμερα δεν έχει ενδιαφερθεί γι' αυτή τη μάστιγα στην επαρχία μας. Ενδεικτικά αναφέρουμε ορισμένα περιστατικά. Όλες οι χαρουπιές στον Κερατόκαμπο και αλλού ξεραίνονται, επειδή οι ποντικοί αποφλοιώνουν τους νεαρούς βλαστούς. Τα κοτσύφια κτίζουν συνέχεια νέες φωλιές, γιατί δεν τους αφήνουν αυγά οι ποντικοί. Το ίδιο και τα άλλα πουλιά. Στην εσοχή στα κοτέτσια τα ίδια. Η σοβαρότερη

όμως επέλαση των τρωκτικών είναι στα σαλιγκάρια. Οι χοχλιοδοποί μας ορφάνεψαν στην κυριολεξία. Η ύπαθρος είναι γεμάτη από χιλιάδες όστρακα των χοχλίων και οι δασικές υπηρεσίες ελπίζουν να επιάσουν οι πέδρικες αυγά. Πολλές φορές αναρωτιέται κανείς: Ζούμε άραγε όλοι εμείς στον ίδιο πλανήτη;

Αιτία της μάλιστα σίγουρα τα ποντικοφάρμακα. Αυτά τα φάρμακα τέθηκαν σε μεγάλη κυκλοφορία και αντικατέστησαν την παραδοσιακή φάκα. Έχουν την ιδιότητα, από τον παρασκευαστή, να αργοπεθαίνει ο ποντικός για να ειδοποιούνται οι άλλοι να φύγουν. Αυτά τα αρρωστημένα τρωκτικά αποτελούσαν εύκολη λεία για τους κύριους εχθρούς των ποντικών, τη νυφίτσα, τον αγριόγατο και την κουκουβάγια. Έτσι ο απληροφόρητος αγρότης μαζί με κάποιους ποντικούς εξολοθίρωσε όλους τους εχθρούς των. Η κάθε κουκουβάγια, σύμφωνα με τους ορνιθολόγους, θανατώνει 5-6 ποντικούς τη βραδιά. Σήμερα δεν υπάρχει ούτε μία. Έτσι έμειναν ανενόχλητοι οι ποντικοί, πολλαπλασιάζονται αλματωδώς, αφανίζουν ρόγδια, πορτοκάλια, αμύγδαλα, μολύνουν τρόφιμα, τελευταία έχουν βάλει χέρι και στα ελαϊόδεντρα. Επέμβαση από πουθενά και από κανένα. Η φύση γνωρίζει να κρατά τις ισορροπίες στο οικοσύστημα. Εμείς την παραβιάζουμε καθημερινά, γι' αυτό και εκδικείται.

Άλλο οικολογικό πρόβλημα είναι τα σκουπίδια. Από τον Τσούτσουρο ως τα Τέρτσα σε όλη την παραλιακή ζώνη κυριαρχεί το κατεστραμμένο νάυλον του θερμοκηπίου. Στους αγροτικούς μας δρόμους, στα ρυάκια και στις πλαγιές η νάυλον σκουπίδοσακούλα. Τι κάνουν οι υγειονομικές μας υπηρεσίες; Ποιος τολμά σήμερα να δροσιστεί από το νερό ενόψει ρυακίου; Ποιος έμαθε στον αγρότη με το ότι το νάυλον δεν διασπάται ακόμα και αν το κάψει και γι' αυτό πρέπει να ανακυκλώνεται και για λόγους οικονομικούς. Τι να τα κάνουν οι άνθρωποι τα σκουπίδια; Τόσο δύσκολο είναι να προμηθευτούν οι κοινοτάρχες με ένα απορριμματοφόρο για την παραλιακή ζώνη; Από τότε που τον τοποθέτηθηκαν οι κάδοι στον Κερατόκαμπο, άλλαξε η φυσιογνωμία του τοπίου.

Άλλος παράγοντας υποβάθμισης είναι ο κατσιγάρος. Ας μην αναφερθούμε στο αναγκαίο κακό της χρήσης των λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, απορρυπαντικών κλπ. που κι αυτά με τη σειρά τους έχουν τη δικιά τους ευθύνη. Ο κατσιγάρος πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος για την εξαφάνιση όλων των υδροβίων του γλυκού νερού. Πραγματικά, τι έγιναν οι καρβό, οι χελώνες, τα χέλια που ζούσαν στους ποταμούς, στις πηγές και στα χαντάκια μας; Οι Αρχές μας υποχρεώνουν τώρα τα ελαιοτρίβια να κατασκευάζουν συλλεκτικές δεξαμενές για τα απόβλητα. Το κακό όμως συντελέστηκε. Όπως συνήθως συμβαίνει στη χώρα μας, ενεργήσαμε και σ' αυτό «κατόπιν εορτής». Προς το παρόν αρκούμεθα μόνο σ' αυτά και κλείνουμε έτσι τη διαμαρτυρία μας με το παρήγορο συναίσθημα ότι τουλάχιστον στα χαρτιά είμαστε Ευρωπαίοι.

Το Δ.Σ. του Κυνηγετικού Συλλόγου Βιάννου

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΑ Β.Ν. ΚΑΙ ΠΑΛΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Γεώργιος Βασ. Τρουλάκης 5000, Γεώργιος Στ. Πνευματικάκης 5000, Μηνάς Γουρνεζάκης 5000, Κώστας Κυριακάκης 5000, Γρηγόρης Σηφάκης 5000, Μιχαήλ Εμμ. Αγαπάκης 4000, Ελευθερία Ραπτάκη- Νικολοπούλου 5000, Πόπη Κονσολάκη - Κασοπάκη 15.000, Ιωάννης Μανδαλάκης 5000, Χριστοφ. Αγγελάκης 5.000, Πέτρος Κονδυλάκης 5000, Κώστας Λουλάκης 5.000, Στέλλα Μπαρμπαγαδάκη 5.000, Ιωάννης Ματθ. Κονσολάκης 3.000, Κων/νος Τακτικάκης 5.000, Μιχ. Γιαμαλάκης 5.000, Παντελής Κρουσταλάκης 2.500, Νίκος Πετράκης 2.500, Κώστας Σμυρνιωτάκης 5.000.